

הניקון פרק חמישי גיטין

כגמי דפסק לנפשי: מיקלי וכוהי קיטמל: כשכנה דרט רופס: מרה טגור מרה כשכנה סחול העם לעט אל טוט מילכ: דלכר פד: כערוכין (דף סג) וילקף לה מלכב הרבה גיטת ככר המלכב הרבה נחון כעשה ככר וקלח בדבדי טופים ככר ויחכר מרה עט טופר בדבדי טופים ויחכר מנהרי הורה אור

רעט טיחית סו ככר האלק וואל איש מחוקק איש טקס רעט קיטם: גמול: דערמיט כעל'ו ככו נחוד מחל'ו (ספסו דף ק"ח): אין פורו פותיק ככרו: מכהמכט סח סוק וילן יטל לחור ולכסו: ט: דפמיט: לי: מה טעמיס סח לדיקס סח רעטיט: כלרס ולרופסו: מליהס טעט: ספספ: זילג כילדוולל חכט אלף טכור עליו: ופטר כפטר עתיק החמלה: לזון כילג: סחל חמה לככה דרט לעילוי קול טעלי על חכט: פולג: דערמיט מדיכס חמציל: כככה דרט רופס פן הלור: נמס ונכט ככור ולש חגיל: חרניחל: סין: גמול: ספס:

סורה: ככילי סלכוס טוכר ס'ו - כלעס כסכניה נלית עלו ורקיט לרז: טור מלכ: מדינה טענה סר סוק: נעלו: בני סודיע סידים עליס חמול וסחמס: גנדל: נוד: טוס ככו - סידים: לונדקי: לסח: ער דלפנו: לכי סחל: כלונס דעספנקא: טי סחיה ס טרה כסכנה סיה חמיה רחוק זיל פן הער למילה סמיה: סחלים פון חמל סח כסכנה ט'ו (דף סג): ספול ספול: סר סוק: ספריסו: דלמיסו טעט

בכאי הפסיק אנפשה כל יומא מכנשי ליה לקישמיה וריני ליה וקלו ליה ומכדו אישב יכו אל אסקיה לביעם כננידא אמר ליה כאן השב כדדוא עלמא - אל ישראל כדו לאדבוקי כדו אל' לא הרדוש שלומם ושובחם כל הימים אל' דיניה דהויה גברא כננא אל' בשבכה דרע רורדת' אול אסקיה כננידא לפישעי ישראל אל' כאן השב כדדוא עלמא אל' ישראל כדו לאדבוקי כדו אל' טיבתם הושי רעתם לא הרדוש כל הנענע בהן כאילו נענע בבבת עיני אל' דיניה דהויה גברא (**)

פולג: דערמיט מדיכס חמציל: כככה דרט רופס פן הלור: נמס ונכט ככור ולש חגיל: חרניחל: סין: גמול: ספס:

הוחרת דאמר סר *כל המלעיג על דברי חכמים נידון כעוזה וחתחת הא חוי כה בין פישעי ישראל לנביאי אומות העולם עובדי ע"ז תניא אמר רבי אלעזר בא וראת ככה גדולה כדת של בישה שדרי סייע הקב"ה את בר קמנא והחריב את ביתו ושרף את הכולו : אחרנעלא ואחרנעלהא חריב סוד סלכא דהו נהני כו הו ספק רגנא וכלחא נפקי קמיהו רענעלא ותרנעלהא כלונר פרו דרבי סתרנעלום יומא דד היה קא הלף גונדא ריומאי שקלינתו מינייהו נפלו עלייהו מחנתה אחו אמרו ליה לקיסר מדו כך יודעאי אחא עלייהו היה כדו הווא בר ריומא דהיה קביץ מילא וקטיל כדו שקליה קיסר לחאגיה ואותביה אארעא אמר ריכונה דעלמא טוליה אי נחא לך לא חססריה להווא גברא לרדייה ולסלטותיה כרדיה דדר גברא אבשליה פומת לבר ריומא ואמר הלא אתה אלהים ונרתנו ולא תצא אלהים כעבאותנו חוד נמי אמר רבי חור אטמוחי קא מחמה על לביה הכסא אחא חקנא שמטיה לרכושית ונח נפשיה אמר הואיל ואותרחישי לי ניסא הא ויננא אישבקנתו שבקנתו ואל איודקר ואבלי וישתי ואדליקי שדני עד דאתחזי כלינא דטשפנקא כרוק כילא אמר כוידא קא חרו כו יודעאי חדר אחא עלייהו א"ד אסי חלת טאה אלפי שליפי סיפא עיילו למור סלכא וקפלו בה תלחא זמי וחלתא לילוחא ובהך ניסא הלולי ודנני ולא חו דיעי רגי כדנני *בלע ח' ולא חמל את כל נאות יקב כו אתא רבין אמר רבי יוחנן אלו ששים רבוא עיינות שהיו לו לינאי המלך כדו המלך דאמר רב יודרה אמר רב אסי ששים רבוא עיינות היו לו לינאי המלך כדו המלך וכל אחא וארח חו בה כיוצא מצדים חין משלש שהיו בהן כפלים כיוצא מצדים אלו הן כפר ביש כפר שחליים כפר כדריא כפר ביש ולא יהבו ביתא לאישפיא כפר שחליים שהיתה פנסתן כן שחליים כפר כדריא אמר רבי יוחנן שהיו נשותיהן וילוחת זכרים תולה וילוחת נקבה כאחרונה ופסקת אמר עלא לרדי חו לי הווא ארתא ואפילו שרוק ריכונתא קני לא מחוקק אמר ליה הווא ערוק לרבי תניא שקרו משקיותו אמר ליה *ארץ צבי כתיב בה מה צבי זה אין עורו מחוקק את בשרו אף ארץ ישראל בזמן שיושבין עליה רוחא ובזמן שאין יושבין עליה גברא רב כנייט בר חלקיה ורב חלקיה בר טוביה ורב הניא בר חייא חו יתבי גבי חרדי אמרו איכא דישמע ליה מילתא ככפר סכניא של מצדים לימא פתח הד מינייהו ואמר מעשה בארוס וארוסתו שנשבו לבין העובדי כוכבים והשיאום וה לוח אמרה לו בבקשה מנך אל תנע כו שאין לי כתרובה מנך ולא ננע בה עד יום מותו וכשמת אמרה להן ספרו ליה שפטפט כיצרו יותר מוסף דאילו ביוסף לא היה אלא חרא שעתא והאי כל יומא ויומא ואילו יוסף לא כדדא משה והאי כדדא משה ואילו יוסף לא אשתו והא אשתו פתח אידך ואמר מעשה ועמנו ארבעים מדות כדנני נחסר השער מודאי ארת וכוךין ומצא אב וכוט שכא על נערה מאורסה ביום הכפורים והביאום לבית דין וסקלוס וחור השער למקומו פתח אידך ואמר מעשה באדם אדר שנתן עינו באשתו לגישה והיתה כתיבתה מחובה מה עשה הלך ויטן את שישכניו והאבילן והשקן שיכין והשכיבן על מיטה ארת והביא לוכן כיצה והסיל בינתן והעמד להן עדים וכא לבית דין היה שם זקן אדר מתלמידי שמאי הוקן וככא בן כוסא שמו אמר להן כך מקובלני משנאי הוקן לוכן כיצה סולד מן האר ושכבת דרע חודת מן האר בדק ומצא כדכרו והביאותו לב"ד והלקוהו והגברו כתיבתה מסמ אל' אכיו לרב יוסף ומאדר דדו צדיקס כולי האי כאי טעמא איקטש אל' *משום דלא אאביל על ירושלים דכתיב *שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שיש אחא משוש כל הכתאבליים עליה : אשקא דיוספק חריב כיתר דדו נהני כו היה מתיליד טקא שתלי ארוא טוקתא שחלי חרניחא וכי חו מינסבי קיצי להו ועבדו גננא יומא דד היה קא חלפא ברהיה רקסר אהבר שקא דרספק קנא אחא ועיילו לה ארו נפל עלייהו כדננא ארו אמרו ליה לקיסר מדו כך יודעאי אחא עלייהו : *גדע כדרי אף כל קין ישראל אר ווא אר אכרו אר: יוחנן אלו שמנים [אלף] קרע מלחמה שנכנסו לכרך ביתר בשעה שלכחה והרגו בה אנשים ונשים וספ עד שהלך דמן ונפל לים הגדול שמא האמר קרובת היתה רחוקה היתה סל תניא רבי אליעזר הגדול אומר שני נהלים יש בבקעת ידים אחד מושך אילך ואחד מושך אילך וישערו חכמים שני חלקים טים ואחד דם כמתנותא תנא שבע שנים כצדו עובדי כוכבים את כרמיהן כרמן של ישראל בלא וכל

למ"ד

למ"ד

למ"ד

למ"ד

(*) כולל ספסו כו יחכר מרה ויחכר מנהרי הורה אור